Annus II. - Vol. II Die 20 Ianuarii 1910. Num. 1.

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

I. *Acta Pii PP. X*: Epistolae, pag. 5. — II. *S. C. Consistorialis*: Decretum de relationibus dioecesanis et visitatione SS. Liminum, pag. 13; Ordo servandus in relatione de statu ecclesiarum, pag. 17; Nominationes Episcoporum, pag. 34. — III. *S. C. de Religiosis*: Declaratio circa studia a Religiosis peragenda, pag. 35; Dubia circa professionem Religiosorum, pag. 36. — IV. *Secretaria Status*: Ordo servandus in moderatione et administratione Commentarii Officialis, pag. 37; Epistolae, pag. 39.

Diarium Romanae Curiae: Concorso, Congregazione preparatoria, nomine, onorificenze, necrologio, pag. 45-48.

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
MDCCCCX.

Directio: Palazzo della Cancelleria. — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana. — Roma.

Pretium annuae subnotationis.
Pro Italia, L. 12. — Extra Italiam, L. 15.
Unius fasciculi, L. 1.

« *Bis* fere *in mense* (Commentarium) *prodibit, ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* ». (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

ACTA PII PP. X

EPISTOLAE

PAG.

I. *Quae de Coloniensi.* – Ad V. E. Ubertum Antonium, S. R. E. Cardinalem Fischer, Archiepiscopum Coloniensem, de habito Eucharistico conventu. – *22 aug. 1909* 5

II. *Grate accepimus.* – Ad R. P. D. Eduardum Pulciano, Archiepiscopum Ianuensem, de nuper habita Synodo dioecesana. – *11 decembris 1909* 6

III. *Placuit tibi.* – Ad R. P. D. Marianum Episcopum Oscensem, in suo quinquagesimo ab inito Sacerdotio anniversario. – *12 decembris 1909* 7

IV. *Redditae sunt Nobis.* – Ad Rm̃um D. Henricum Garriguet, Antistitem Generalem Societatis Sulpicianae. – *12 dec. 1909* . . 7

V. *Catholicos.* – Ad Camillum Bataille Advocatum. – *12 dec. 1909* . 8

VI. *Diarium Terrae Sanctae.* – Ad R. P. Robertum Razzòli, O. F. M. Custodem Terrae Sanctae, ob editum « Diarium Terrae Sanctae ». – *12 dec. 1909* 9

VII. *Communis vobiscum.* – Ad Antistitam Anniciensis domus a Visitatione, ceterasque Religiosas Foeminas eiusdem Ordinis Universi, cuius proxime agent saecularia solemnia. – *13 dec. 1909* 10

VIII. *Delectavit Nos.* – Ad Tertiarios Franciscales e Foederatis Sodalitiis Urbis. – *17 dec. 1909* 12

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Decretum* de relationibus dioecesanis et visitatione SS. Liminum. – *Ordo Servandus* in relatione de statu ecclesiarum. – *31 decembris 1909* 13

II. *Nominationes* Episcoporum 34

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I. *Declaratio* circa studia a Religiosis peragenda. – *21 dec. 1909* . 35

II. *Dubia* circa professionem Religiosorum. – *4 ian. 1910* 36

SECRETARIA STATUS

Ordo servandus in moderatione et administratione Commentarii Officialis. – *5 ian. 1910* 37

EPISTOLAE

I. Ad L. F. Heidon, Praesidem Societatis a S. Vincentio a Paulo apud Sydney in Australia. – *9 dec. 1909* 39

ACTA
APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ANNUS II. – VOLUMEN II.

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
—
MDCCCCX

Annus II. - Vol. II. Die 20 Ianuarii 1910. Num. 1.

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. X

EPISTOLAE

I.

AD V. E. UBERTUM ANTONIUM S. R. E. CARDINALEM FISCHER, ARCHIEPISCOPUM COLONIENSIUM, DE HABITO EUCHARISTICO CONVENTU.

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quae de Coloniensi eucharistico conventu, nuper habito felicissime, sive a publica fama sive a Legati Nostri scriptis accepimus, ex tuis litteris plane confirmari accidit perquam iucundum. Pro quo christianae religionis triumpho fideique spectaculo splendidissimo, Deo primum immortales agendae sunt gratiae, qui, defervescente caritate multarum gentium, voluit ignem sui amoris in Germanorum urbe praenobili vehementer accendi; deinde gratulationes exhibendae Coloniensium populo, cuius dudum spectata pietas et in fide constantia romano digna nomine ac Pauli praeconio est: *Fides vestra annuntiatur in universo mundo.* Nec ad te minus, dilecte fili, voluntatis Nostrae significatio patet, cuius et egregiam in administranda dioecesi sollertiam iamdiu perspectam habemus, et quantum animi, studii, consilii in iuvando, fovendo coetu eucharistico collocaveris, admirati sumus. Tuae nunc diligentiae relinquitur tam bene inchoata perficere et in provinciae campo latissimo messem congregare in horrea Domini plurimam. Faxit benignissimus Deus ut vestrae congressionis celebritas fidelis populi memoria excidat nunquam, et, quae gens Romanae Ecclesiae filiam se profitetur coniunctissimam, a Iesu amore in Sacramento latentis et a paterno complexu Nostro, qui Eius gerimus vices in terris, nunquam divellatur. Quae ut omnia prospere et e sententia succedant, tibi, dilecte fili Noster, omnibus

qui congressioni adfuerunt, Coloniensi populo, civitati ac dioecesi universae apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XXII mensis Augusti anno MCMIX, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. X

II.

AD R. P. D. EDUARDUM PULCIANO, ARCHIEPISCOPUM IANUENSEM, DE NUPER HABITA SYNODO DIOECESANA.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Grate accepimus communes litteras, quibus tu et bene multi de Clero tuo paucis ante diebus, quum Synodum dioecesanam auspicaremini, vestrum in Nos obsequium studiumque declarastis: eo magis quod inde intelleximus, vos, hac formidolosa conditione temporum graviter, uti par est, commotos, idcirco maxime in unum convenisse, ut quae ad religionem istius populi defendendam, quaeque ad *depositum Fidei* inviolate custodiendum pertinerent, collatis inter vos consiliis statueretis. Optime autem in causa tanta caelestes apud Deum patronos adhibetis Carolum Borromaeum et Catharinam Fliscam, appetente iam ipsorum memoria saeculari. Aderit certe vobis Episcopus sanctissimus, cuius quidem pastoralis sollertia ac diligentia cum in omni genere, tum praecipue in tuenda integritate doctrinae catholicae fuit miraculo: nec vero vobis praesidium deerit foeminae incomparabilis, quae, cum insigne Liguriae decus exstiterit, profecto studere debet, ut populares sui laudem christianae professionis incorruptam retineant. Nos cum pietati vestrae paterna caritate respondemus, tum salutaribus vestris consiliis atque coeptis propitium Deum apprecamur. Cuius munerum auspicem tibi, Venerabilis Frater, et Clero populoque tuo apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XI Decembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

III.

AD R. P. D. MARIANUM EPISCOPUM OSCENSEM, IN SUO QUINQUAGESIMO AB INITO SACERDOTIO ANNIVERSARIO.

Venerabilis Frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Placuit tibi, subeuntis sacerdotii tui natalis quinquagesimi nuncium, sane iucundissimum, ad Nos mittere: placet Nobis laetitiae tuae in partem venire, eamque societate Nostra pleniorem reddere ac suaviorem. Nec tamen amori tantum in te Nostro id tribuendum existimes. Tuae enim virtutes, tua Nos impellunt merita tam diuturno sacedotio ac tam laudabiliter emenso episcopali munere, profecto neque pauca, neque obscura, sed egregiae nativitatis testata monumentis. Ea utique amori in te Nostro hanc a Nobis impetrant paternae benevolentiae significationem. Tu vero Nostras accipias gratulationes: accipias et omina quibus te caelestibus poscimus perpetuo cumulari muneribus, eorumque conciliatricem apostolicam accipias benedictionem, quam tibi, venerabilis Frater, clero ac populo, in quem pastorales tuae curae evigilant, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XII Decembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X

IV.

AD RMUM. D. HENRICUM GARRIGUET, ANTISTITEM GENERALEM SOCIETATIS SULPICIANAE.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Redditae sunt Nobis tuae nuper litterae: in quibus quidem gratum fuit, quod tuam et Societatis, cui praesides, omnem in Nos observantiam declarabas; sed illud etiam gratius, quod addebas de vestra voluntate Nobis fidelissime obtemperandi, praesertim quod ad institutionem Cleri adolescentis attinet. Hanc enim adeo Nos habemus curae, ut nihil supra: quas propterea edidimus praescriptiones de recte ordinando studiorum cursu, de tuenda doctrina sana, de formandis ad solidam pietatem et ad reverentiam Ecclesiae docentis animis alumnorum, eas profecto Nos accurate religioseque servari in primis cupimus et optamus. Nimium quantum communis salutis interest, ut sacra iuventus ex instituto Doctorum Scholasticorum,

duce Thoma Aquinate, veterem Patrum sapientiam alte percipiat, quo ipso erroribus quibusvis novis immunis erit; eademque mature discat docilem se et obsequiosam et deditam praestare huic beati Petri Cathedrae, in qua Christus Dominus summum magisterium regimenque posuit Ecclesiae suae. Vos in hoc tanto munere, quando sic animatos videmus, sperare licet Nobis ac libet, cumulate vestris partibus satisfacturos, divina adiuvante gratia. Huius Nos auspicem, et benevolentiae Nostrae testem, tibi, dilecte fili, et omnibus vel magistris vel discipulis Societatis Sulpicianae apostolicam benedictionem grato cum animo impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XII Decembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

V.

AD CAMILLUM BATAILLE ADVOCATUM, EQUITEM GREGORIANUM, SCRIBAM AB ACTIS CONVENTUUM CATHOLICORUM IN SEPTENTRIONALI GALLIA ET AD FRETUM GALLICUM.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Catholicos, in septentrionali Gallia et ad Fretum Gallicum incolentes, mirifice Iesu Christi Vicario esse deditos, cum saepe alias, tum nuper cognovimus ex eis litteris, quas, subnotatas nominibus omnium qui Insulas in unum convenerunt religiosae rei consultum, tu quidem, ut scriba ab actis huiusmodi conventuum, ad Nos perferendas curasti. Atque hae Nos litterae sic affecerunt prorsus, quemadmodum optavistis: non enim voluptatem solum Nobis, sed solatium etiam, nec ita exiguum, attulerunt. Nam, quod Nobis ob expleta feliciter quina episcopatus lustra amantissimis verbis gratulati estis, pergratum fuit: idque ab eximia in Nos pietate vestra erat expectandum. Quod autem promisistis, constanter vos prudenterque omnem daturos operam conciliandae inter catholicos Gallos concordiae, quo posthac meliore cum spe possitis pro Dei et Ecclesiae iuribus legitimum aggredi certamen, id enimvero ad consolandos Nos valuit, sollicitos, ut intelligitis, et anxios non tam propter violentiam improborum ad nocendum, quam propter dissensiones bonorum ad resistendum. Iamvero huius concordiae, quam efflagitare non desistimus, praeclarum quoddam specimen intueri licet, postquam vigilantium voce Episcoporum denuntiatum est, quanto in discrimine versetur sempiterna puerorum salus, quibus certarum doctrinarum virus in scholis publicis instillari solet. Passim, favente Deo, nostros videmus, commotos

atrocitate rei, coalescere inter se, Episcopis ducibus, ut hanc parvulorum stragem prohibeant: quam recte dixeris Herodiana crudeliorem, quum ille rex Iudaeae corpora ceciderit, isti animas perdant.

Ad suscipiendam dimicationem huiusmodi, in qua de vestra ipsorum sobole atque etiam de Gallia catholica decernitur, nihil est quod vos hortemur. Iam ipsi ad eam toto pectore incubuistis. Pergite igitur, ut facitis: simul vero ne virtute confidamus nostra, sed opem imploremus Dei omnipotentis, qui nobis aliquando de hostibus nominis sui dabit victoriam. Auspicem interea divinorum munerum, tibi, dilecte fili, et omnibus, qui tuis litteris suum adscripsere nomen, apostolicam benedictionem singulari cum caritate et benevolentia impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XII Decembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

VI.

AD R. P. ROBERTUM RAZZÒLI, EX ORDINE FRATRUM MINORUM CUSTODEM TERRAE SANCTAE, OB EDITUM " DIARIUM TERRAE SANCTAE „.

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — *Diarium Terrae Sanctae*, haud ita pridem a te coeptum vulgari, eiusmodi est opus, quod magni ab optimo quoque fieri debet. Non modo enim in honorem vertit Franciscalis familiae tuae, cuius res istic et superiore et hac memoria praeclare gestas complectitur; sed etiam, afferendis, quae in tabulariis vestris asservantur, veteribus monumentis, iura catholici nominis in istos Sacratos Locos, eaque a maioribus fortissime asserta, illustrat. Huc accedit, quod amplam ibi materiam habent in promptu, quicumque vel pietatis vel doctrinae causa rebus Palaestinae student. Quare tibi gratulamur, dilecte fili, teque ut, quod instituisti, pergas hortamur: inde maxime sperantes fore, ut divinus Redemptor noster cognoscatur magis et ametur. Ipsius autem munerum auspicem, et paternae benevolentiae Nostrae testem, tibi et sodalibus tuis, operis huius adiutoribus, apostolicam benedictionem amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XII Decembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

VII.

AD ANTISTITAM ANNECIENSIS DOMUS A VISITATIONE, CETERASQUE RELIGIOSAS FOEMINAS EIUSDEM ORDINIS UNIVERSI, CUIUS PROXIME AGENT SAECULARIA SOLEMNIA.

Dilectae in Christo Filiae, salutem et apostolicam benedictionem. — Communis vobiscum laetitiae afferunt causam saecularia solemnia, quae proximo mense Iunio, tercentesimo anno exeunte ab instituto Visitationis Ordine, opitulante Deo, estis acturae. Nam et Nobis incrementa familiae vestrae considerantibus licet cum Cypriano admirari, quam largiter floreat « Ecclesiae matris gloriosa foecunditas »; et vobis, quasi medio in itinere emensum hucusque spatium respicientibus copia datur colligendi vires ad reliquum cursum et ad metam assequendam, idest finem vocationis vestrae. Qui sit autem is finis, haud magis a legiferis parentibus Francisco Salesio et Ioanna Francisca, quam usu ipso et religiosae disciplinae observantia didicistis. Ea nempe sancti doctoris fuit mens, ut filiae Deo formarentur, quibus inesset « spiritus gratiae et precum »; quae Ipsum in spiritu et veritate adorarent; quae animi demissione suique despicientia Eius gloriae amplificandae studerent; quae, quasi columbae in tacito nido delitescentes, terrenis omnibus abdicatis, et in caelestium rerum contemplatione defixae, sese Deo exhiberent hostias viventes. Est haec vobis a sancto episcopo Genevensi et veneranda eius alumna constituta lex, cuius quamdiu apud vos vigebit auctoritas, tamdiu poterit societas vestra salva consistere. Qua in re etsi minime dubitamus quin quod genus aetatis degendae sibi vestrum quaeque constituit, in eo velit constantissime permanere; nihilominus, quia magnus novitatis auctor est dies, haud inopportunum ducimus in memoriam redigere, quanti sodales religiosos intersit, instituti sui disciplinam sartam tectamque servare. Quid enim esse putemus praescriptas monachis regulas, nisi evangelicae perfectionis documenta, Ecclesia duce, in usum deducta? Quocirca praeclare gloriosus ille Decessor Noster affirmavit, se, si quem invenisset coenobitam suae professionis retinentissimum, non dubitare vel vivum ad Beatorum Caelitum honores evehere. Nec enim christiana perfectio in rebus miris et extraordinariis patrandis, sed in communium officiorum tuitione consistit, et in virtute nostra dimetienda Deus, ut habet S. Gregorius, « non respicit quantum, sed ex quanto ». Nec est cur alia vota profitentium videatur vobis vita praestantior. Nam « divisiones gratiarum sunt; idem autem spiritus ». Atque item: « in

domo Patris mei mansiones multae sunt ». Quo fit ut aliae Martham sectentur, aliae Mariam. Vos, quae optimam partem elegistis, hanc retinete, neve a sancto proposito dimoveri patiamini per speciem procurandae alienae salutis, perperam reputantes, in qua versamur tempestate, non vitam contemplationi deditam, sed actuosam desiderari. Primum enim, quemadmodum Christi praecepta, ita etiam consilia, sunt omnium temporum; et qui haec aliquando inopportuna censeat, is quodammodo videtur dare manus victas perpetuis obtrectatoribus claustralis, uti vocant, otii. Quin etiam, quo nequior est aetas, eo maior urget necessitas iram divinam assiduis precibus plenâque sui deditione placandi. An vero meliores illuxerunt Salesio dies, qui ab inimicis catholici nominis conquisitus ad necem et asperrima quaeque perpessus, de illo tamen instituti genere cogitavit, quod vos profitemini? Intelligebat enim vir sanctissimus, nulla re magis et propitium haberi Deum et iuvari proximos, quam sacrificio laudis diuturno et exemplo vitae intemeratae. Ipsa denique Viri sanctitas a quo leges accepistis, « sapientia, discretione, suavitate mirabiles », debet efficere, ut sibi quaeque dicta putet, quae Apostolus Timotheo: « Tu vero permane in iis quae didicisti et credita sunt tibi, sciens a quo didiceris ». — Interim, ut studio, quo remur unamquamque vestrum teneri, veteris disciplinae retinendae stimulus aliquis adiiciatur, facultatem facimus edendi denuo scripta singula sancti Doctoris Francisci Salesii, prout ab ipsius calamo prodierunt. Promptae autem voluntatis vestrae praemium esse volumus plenissimam peccatorum indulgentiam ab omnibus ac singulis Instituti a Visitatione sodalibus statis conditionibus lucrandam eo die, quem unaquaeque eiusdem Ordinis familia celebrandis hisce solemnibus destinaverit. Caelestium denique munerum auspex et benevolentiae Nostrae testis accedat apostolica benedictio, quam omnibus et singulis vobis, dilectae in Christo Filiae, peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XIII mensis Decembris anno MDCCCCIX, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. X

VIII.

AD TERTIARIOS FRANCISCALES E FOEDERATIS SODALITIIS URBIS.

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem. — Delectavit Nos vestra nuper communis epistola: in qua primum, grate vos accepisse dicebatis Apostolicas Nostras Litteras, « *Septimo iam* », quibus tres Franciscales familias primi Ordinis pares inter se esse ediximus. Quarum statutis Litterarum uti omnes, quos attingunt, in perpetuum parere debent, ita non est dubium, quin vos, quod ad vos attinet, religiose obsecuturi sitis. Deinde vehementer placet quod cognovimus, dari a vobis operam, ut, quemadmodum iam quotquot estis Romae Tertiarii Franciscales ex variis sodalitatibus fraternum foedus rite fecistis, ita vobiscum cetera quae sunt per Italiam generis eiusdem sodalitia consocietis. Nihil enim societate istiusmodi ac foedere videtur opportunius. Quum sit exploratum vires coniunctas efficaciores esse quam singulas, cernere licet quam studiose catholici nominis hostes in unum conglobentur, ut nefaria certius proposita contingant. Ergo ad repugnandum istis congruenter, oportet omnes boni coeant, iique in primis, qui ex instituto Patriarchae Assisiensis, et ipsi christiane sapere ac vivere in exemplum, et christianam fidem moresque in populo fovere ac tueri debent. Quare agite, et optimum inceptum alacres persequimini, divino confisi auxilio. Cuius Nos auspicem vobis, dilecti filii, apostolicam benedictionem paterna cum caritate impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die XVII Decembris MCMIX, Pontificatus Nostri anno septimo.

PIUS PP. X.

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

DE RELATIONIBUS DIOECESANIS ET VISITATIONE SS. LIMINUM

I.

DECRETUM

SERVANDUM AB OMNIBUS LOCORUM ORDINARIIS
QUI S. CONGREGATIONI DE PROPAGANDA FIDE SUBIECTI NON SUNT.

A remotissima Ecclesiae aetate repetenda lex et consuetudo est, qua singuli Episcopi, statis temporibus, Urbem petant, ut sanctorum apostolorum Petri et Pauli limina venerentur, suaeque statum dioecesis exponant Apostolicae Sedi: cuius rei illustria monumenta veteres Ecclesiae annales suppeditant.

Eiusmodi autem facti ratio in ipsa Ecclesiae natura et constitutione nititur, atque a sacro Petri primatu necessario fluit, cui christiani gregis universi commissa custodia est, per divina illa praecipientis Domini verba: *pasce agnos, pasce oves.* In utroque autem munere, quum visitationis sacrorum Liminum, tum relationis de statu dioecesis, debitae Petro eiusque successori submissionis et reverentiae continetur officium.

Verum, quamvis unum et alterum huius legis caput tot antea saeculis viguerit, serius tamen hac de re certior invecta est disciplina. Est enim Xysto V tribuendum, quod is, Constitutione edita die 20 mensis decembris 1585, cui initium *Romanus Pontifex*, congrua ratione determinaverit, quibus temporibus et qua lege visitanda sacra Limina essent et reddenda ratio Summo Pontifici de pastoralis officii implemento a Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis et Episcopis: quibus etiam prospexerunt encyclicae litterae sacrae Congregationis Concilii, datae die 16 mensis novembris 1673. Abbatibus autem *nullius dioecesis* cautum est per Constitutionem Benedicti XIV, datam die 23 mensis novembris 1740, quae incipit *Quod sancta.*

Haec obtinuit ad nostros usque dies disciplina. Verum, effectis hodie multo facilioribus ac tutioribus dioeceses inter et Sanctam Sedem commerciis iam praesentis aevi conditionibus haud respondere visa sunt ea.

quae in memoratis Constitutionibus decreta fuerunt circa visitationes ad sacra Limina ac dioecesum relationes ad Apostolicam Sedem.

Re mature agitata in coetu Emorum Virorum Pontificio Iuri in unum corpus redigendo praepositorum, conclusa ab iisdem, SSmi D. N. Pii Papae X iussu, ad hanc S. Congregationem Consistorialem delata sunt, eidemque commissum iudicium, utrum et quomodo eius coetus consilia publici iuris fieri atque in usum deduci possent, etiam ante promulgandum ipsum Codicem.

Nunc vero, omnibus diligenter perpensis, iisque inhaerens quae a memorato coetu PP. Cardinalium deliberata sunt, S. Congregatio Consistorialis, de mandato SSmi Domini nostri, Eoque adprobante, decernit quae sequuntur:

CAN. I.

Abrogata lege temporum, quibus hactenus visitanda fuerunt sacra Limina et relatio Sanctae Sedi exhibenda de statu dioecesis, omnes locorum Ordinarii, quibus dioecesani regiminis onus incumbit, obligatione tenentur referendi singulis quinquenniis ad Summum Pontificem de statu sibi commissae dioecesis ad normam canonum infra positorum et novi *Ordinis* praesenti decreto adiecti.

CAN. II.

§ 1. Quinquennia sunt fixa et communia, incipientque a die 1 mensis ianuarii anno 1911.

§ 2. In primo quinquennii anno relationem exhibebunt Ordinarii Italiae, et insularum Corsicae, Sardiniae, Siciliae, Melitae, aliarumque minorum adiacentium.

§ 3. In altero, Ordinarii Hispaniae, Lusitaniae, Galliae, Belgii, Hollandiae, Angliae, Scotiae et Hiberniae, cum insulis adiacentibus.

§ 4. In tertio, Ordinarii imperii Austro-Ungarici, Germanici, et reliquae Europae cum insulis adiacentibus.

§ 5. In quarto, Ordinarii totius Americae et insularum adiacentium.

§ 6. In quinto, Ordinarii Africae, Asiae, Australiae et insularum his orbis partibus adiacentium.

§ 7. Et ita per vices continuas singulis, quae sequentur, quinquenniis.

CAN. III.

§ 1. In prima cuiusque Ordinarii relatione ad singula quaesita, quae in adiecto *Ordine* continentur, distincte responderi debet.

§ 2. In relationibus quae sequentur sufficit ut Ordinarii ad quaesita in singulis articulis contenta dicant, utrum novi aliquid habeatur, necne.

Adiicient vero quomodo et quo fructu ad effectum perduxerint monita et mandata, quae S. Congregatio in sua responsione ad relationem significaverit.

§ 3. Relatio latina lingua est conficienda.

§ 4. Subsignanda autem erit, praeter quam ab Ordinario, ab uno vel altero ex *convisitatoribus*, qui de statu dioecesis magis conscii sunt et de ea testificari possunt.

Ipsi vero circa ea quae ex relatione noverint, si publici iuris non sunt, gravi secreti lege adstringuntur.

CAN. IV.

§ 1. Omnibus et singulis pariter praecipitur ut, quo anno debent relationem exhibere, beatorum apostolorum Petri et Pauli sepulcra veneraturi ad Urbem accedant, et Romano Pontifici se sistant.

§ 2. Sed Ordinariis, qui extra Europam sunt, permittitur ut alternis quinquenniis, idest singulis decenniis, Urbem petant.

§ 3. Huic obligationi Ordinarius, vel ipse per se, vel per Coadiutorem aut Auxiliarem Episcopum, si quem habeat, satisfaciet; vel, iustis de causis a S. Sede probandis, per ideoneum sacerdotem qui in eadem dioecesi stabilem commorationem teneat.

CAN. V.

Si annus exhibendae relationi adsignatus, ex toto vel ex parte, inciderit in primum biennium ab inito dioecesis regimine, fas erit Ordinario ab exhibenda relatione, et a visitatione sacrorum Liminum peragenda pro ea vice, abstinere.

CAN. VI.

§ 1. Proximo anno 1910 Ordinarii, qui relationis et visitationis obligatione tenentur, ex benigna SSmi D. N. venia eximuntur.

§ 2. Annis autem 1911 et 1912 a relatione et visitatione abstinere licebit Ordinariis, de quibus in §§ *2 et 3 can. II*, qui anno 1909 iuxta veterem temporum periodum legi satisfecerunt.

Qui vero de statu suae dioecesis referent, hi ad normam novi *Ordinis* a S. Sede statuti huic muneri satisfaciant.

CAN. VII.

Denique cum sacrorum Liminum visitatio et relatio dioecesana ad Apostolicam Sedem non sint confundendae cum lege de visitatione pastorali dioecesis, idcirco vigere pergunt praescripta a Concilio Tridentino, sess. XXIV, cap. III *de reform.*, his verbis expressa: *Propriam dioe-*

cesim (Episcopi) *per se ipsos, aut, si legitime impediti fuerint, per suum generalem Vicarium aut Visitatorem, si quotannis totam propter eius latitudinem visitare non poterunt, saltem maiorem eius partem, ita tamen ut tota biennio per se vel Visitatores suos compleatur, visitare non praetermittant.*

SS̃mus autem D. N. Pius Papa X, his canonibus et adiecti *Ordinis* normis mature perpensis, iussit haec omnia promulgari et evulgari, mandavitque ut ab omnibus ad quos spectat integre serventur, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, die 31 mensis decembris anno 1909.

C. Card. De Lai, *S. C. Consistorialis Secretarius.*

L. ✠ S.

S. Tecchi, *Adsessor.*

ORDO SERVANDUS

IN RELATIONE DE STATU ECCLESIARUM

NORMAE COMMUNES

Prooemium Relationis.

1. Significetur nomen et cognomen, aetas et patria Ordinarii; eius institutum religiosum, si ad aliquod ipse pertinet: quando dioecesis regimen susceperit: et si Episcopus est, quando fuerit consecratus.

2. Iudicium aliquod generale praebeatur de conditione religiosa et morali dioecesis, et utrum aliquis ab ultimo quinquennio religionis progressus vel regressus habitus sit.

Cap. I.

Generalia de statu materiali.

3. Indicetur paucis et perspicuis verbis,

a) origo dioecesis, eius titulus seu gradus hierarchicus cum privilegiis potioribus: sitne archiepiscopalis, quot et quas habeat suffraganeas sedes; si sit episcopalis, cui archiepiscopali suffragetur: si immediate subiecta, cui metropolitano debeat adhaerere pro synodo;

b) extensio dioecesis, ditio civilis, caeli temperatio, lingua;

c) locus residentiae Ordinarii cum indicationibus necessariis ut epistolae tuto mittantur;

d) summa incolarum et praecipua oppida: quot inter incolas sint catholici; et si varii adsint ritus, quot catholici in singulis; et si adsint acatholici, in quot et quales sectas dividantur;

e) numerus sacerdotum saecularium, clericorum et alumnorum Seminarii;

f) utrum et quot *capitula* canonicorum, aliique sacerdotum coetus ad instar capitulorum sint in dioecesi;

g) quot sint paroeciae vel quasi paroeciae, cum numero fidelium in iis quae maximae vel minimae sunt; in quot vicariatus foraneos

aliasve circumscriptiones paroeciae dividantur; quot aliae ecclesiae vel oratoria publica adsint; sitne sacer aliquis locus celeberrimus, et qualis;

h) utrum et quaenam instituta religiosa virorum habeantur, cum numero domorum et religiosorum sive sacerdotum sive laicorum;

i) utrum et quaenam instituta religiosa mulierum, cum numero domorum et religiosarum.

Cap. II.
De fide et de cultu divino.

4. Utrum divinus cultus libere in dioecesi exerceatur: sin minus, unde obstacula proveniant, a civilibus ne legibus, an ab hostilitate perversorum hominum, vel acatholicorum (si adsint), vel ab alia causa: quaenam ratio suppetat ad ea amovenda, vel sin minus imminuenda: et num adhibeatur.

5. Utrum numerus ecclesiarum in singulis oppidis seu paroeciis fidelium necessitati sufficiat.

6. Utrum generatim ecclesiae et sacella publica satis instructa sint iis quae ad fabricam ac supellectilem pertinent; et quaenam generatim cura habeatur ut eadem munda sint et decenter ornata.

7. Utrum in singulis ecclesiis inventarium omnium bonorum et supellectilium habeatur, et quomodo custodiatur, ne morte rectoris aut alio quolibet eventu contingat ut aliquid subtrahatur aut disperdatur.

8. Utrum sint ecclesiae in quibus res vel supellectiles habeantur materia, arte, antiquitate pretiosae, praesertim codices vel libri, picturae, sculpturae, opera musiva arte vel antiquitate insignia; quomodo custodiantur; sintne haec recensita in inventariis, et an de iis speciale inventarium penes Curiam servetur.

Cautumne sit ne quid etiam tenue, sed ratione materiae, artis vel antiquitatis pretiosum, sine licentia S. Sedis et iudicio peritorum venumdetur.

9. Utrum singulis diebus, mane et vespere horis opportunioribus, ecclesiae pateant fidelibus.

Utrum debita vigilantia custodiantur ne sacrilegiis, profanationibus aliisve damnis obnoxiae sint.

10. Utrum, dum sacra peraguntur, ita omnibus fidelibus pateant, ut quilibet vel pauperrimus absque gravamine vel rubore libere ingredi, ibique adstare valeat.

11. Utrum aliquando ecclesiae vel sacella adhibeantur ad aliquem profanum usum, ad academicos coetus, musicos concentus, aliaque id genus.

12. Utrum in omnibus ecclesiis et sacellis in quibus SSma Eucharistia asservari debet vel potest, conditiones a iure requisitae ad conservationem SSmi Sacramenti accurate serventur: et an cura sit ut altare SSmi Sacramenti cultu, munditie et ornatu emineat.

13. Utrum poenitentiae tribunalia collocata sint in patenti ecclesiae loco, et cratibus instructa iuxta canonicas leges.

14. Quomodo custodiantur sacrae reliquiae in ecclesiis et sacellis. Utrum ibidem adsint reliquiae sigillo vel documento authenticitatis destitutae, vel plane suspectae. Et an idcirco in Visitatione Ordinarius aliquid decreverit.

Utrum, quod sciatur, penes privatas personas reliquiae insignes serventur; quo iure, et qua cum veneratione.

15. Utrum in cultu divino, sanctorum veneratione, administratione sacramentorum aliisque sacris functionibus liturgicae leges serventur.

Irrepserintne singulares consuetudines, et quaenam: num hae S. Sedis auctoritate aut vetustissimo usu rite approbatae dici queant, aut saltem toleratae: et si tales non sint, quid fiat ut prudenter deleantur.

Speciatim vero utrum lingua et cantus liturgicus iuxta S. Sedis decreta adhibeantur.

16. Utrum graves errores contra fidem serpant inter dioecesis fideles. Adsintne e clero qui eisdem infecti sint. Quaenam huius mali fuerit vel adhuc sit causa. Quid fiat ut eidem malo occurratur.

17. Utrum consilium *vigilantiae* et officium *censorum* ad haec praecavenda institutum sit: quibus personis constet: et an diligenter munera sua ipsae adimpleant, et quo fructu.

Cap. III.

De iis quae ad Ordinarium pertinent.

18. Quibus bonis et reditibus mensa Ordinarii polleat. An et quali aere alieno gravetur.

Quomodo administratio geratur: utrum independenter ab auctoritate civili, necne; an seorsim a ceteris dioecesis vel piorum operum bonis et proventibus, vel cumulate; qua methodo et per quas personas.

19. Utrum adsit domus Ordinario dioecesis propria, vel privatam ipse conducere cogatur. In utroque casu num aedes ita instructae sint, ut Ordinarii dignitati congruant, et luxum non redoleant.

20. Cum quibusnam personis Ordinarius habitet, et quaenam sit earum vitae ratio.

21. An, a quibus S. Sedis officiis, et quibusnam specialibus facultatibus et privilegiis ipse qua Ordinarius instructus sit.

22. Quomodo residentiae legi satisfaciat.

23. Quoties consuescat in cathedrali templo vel alibi sacris functionibus interesse aut pontificalia peragere.

24. Qua frequentia sacris concionibus et pastoralibus litteris clerum ac populum instruat. Et quatenus sit impeditus a praedicando, an per alios opportune suppleat.

25. Quot et quales adsint in dioecesi casus reservati: et quibus Ordinarius committat facultatem ab eisdem absolvendi.

26. Qua frequentia sacramentum confirmationis administret; et utrum pro dioecesis conditione petitionibus fidelium satisfacere ipse per se valeat: et, si ipse non valeat, quomodo et per quos suppleat.

Utrum in huius sacramenti collatione canonicae regulae de aetate confirmandorum ac de patrinis serventur.

27. Utrum ipse per se vel per alium Episcopum sacras ordinationes contulerit.

Et in hoc peragendo, dum studuit dioecesim locupletare idoneorum sacerdotum copia, utrum sartum tectum servaverit Tridentini Concilii praescriptum non promovendi qui non essent necessarii vel utiles ecclesiae pro qua assumuntur.

28. Utrum ipse per se, vel per Vicarium generalem aut per alios viros a se deputatos totam dioecesim ita visitaverit ut singulis annis vel saltem bienniis de statu singularum paroeciarum certam notitiam habere potuerit.

An visitando paroecias, praeter ea quae pertinent ad divinum cultum, populi mores, religiosam puerorum et adolescentium institutionem, legatorum satisfactionem, aliaque; visitationem quam vocant personalem cleri peregerit, singulos audiendo, ut cognoscat quae sit eorum vitae ratio, qui spiritus precum, quod studium procurandae proximorum salutis, aliaque.

29. Utrum curaverit ut Conciliorum et S. Sedis leges et praeceptiones in dioecesi nota fierent et ab omnibus servarentur.

30. Utrum dioecesanam synodum congregaverit; et si nullam coegerit, an, quomodo et quanam potestate suppleverit.

31. Si sit metropolitanus, an provinciale concilium, aut saltem collationes seu *conferentias* episcopales habuerit, et quoties.

Exemplar eorum quae in *conferentiis* communi consilio conclusa sunt ad S. Sedem (si adhuc factum non fuerit) transmittat.

32. Quomodo se habeat cum civili loci auctoritate: an episcopalis

dignitas et iurisdictio sarta tecta ita semper servari potuerit, ut numquam per servilitatem erga humanas potestates, vel alio modo, detrimentum libertati et immunitati Ecclesiae aut dedecus statui ecclesiastico obvenerit.

Cap. IV.

De Curia dioecesana.

33. Utrum habeatur Vicarius generalis qui tum virtutis ac doctrinae opinione tum gradus doctoralis auctoritate polleat: et quot aliis ministris constet dioecesana Curia.

34. Utrum et quot adsint examinatores et iudices synodales aut pro-synodales.

35. Utrum adsit tribunal ecclesiasticum cum suis administris rite constitutum; aut saltem possit constitui, si necesse sit.

36. Utrum Curia dioecesana aedes proprias convenienter instructas habeat cum tabulario, in quo pars secreta documentorum tuto ac seorsim ab aliis documentis custodiatur. An archivum ipsum sit bene ordinatum.

37. Quaenam taxa in usu sit pro actis Curiae rependendis; an et quando approbata; et an conformis ceteris quae in provincia ecclesiastica aut regione vigent.

38. Utrum Ordinarius cognoscat querelas adesse ob Curiae taxas; et an in re praesertim matrimoniali concubinatus, aut alia mala accidisse sciat ob earum gravitatem seu ob rigorem exactionis earumdem. Quomodo taxarum proventus erogetur.

39. Utrum ex multis, aut ex aliis titulis speciales alii proventus Curiae sint: et quomodo erogentur.

Cap. V.

De clero generatim.

40. Referatur generatim quinam sint cleri mores, qui cultus, ac doctrina, quod studium aeternae salutis proximorum, quae pietas: quaenam erga suum Ordinarium Summumque Pontificem obedientia et reverentia: quaenam inter sacerdotes concordia, coniunctio, caritas.

41. Utrum vestis talaris adhiberi possit et reapse adhibeatur a clero: et in quolibet casu an clerus habitu proprio et decenti induatur, nec sint hac in re scandala vel dicteria.

42. Utrum sacerdotes in missae celebratione praeparationem et gratiarum actionem debite peragant: an serotinae visitationi SS̃mi Sacra-

menti assueti sint: qua frequentia ad poenitentiae sacramentum accedere soleant.

43. Utrum ad spirituales exercitationes statis temporibus omnes et singuli per vices conveniant, qua frequentia, et quibusnam in aedibus: an Ordinarius hac occasione salutaria monita sive in communi sive in particulari pro opportunitate clero praebere non omittat.

44. Utrum collationes seu conferentiae ecclesiasticae de quaestionibus moralibus, seu casibus conscientiae, itemque theologiae et liturgiae habeantur: qua frequentia, qua methodo, quo fructu.

45. Quae Ordinarii cura sit de iunioribus sacerdotibus, ut postquam sacerdotio initiati sunt studia non deserant, et pietate adhuc proficiant.

46. Pro emeritis sacerdotibus infirmis et pauperibus an domus aliqua habeatur in qua recipiantur et debita caritate sustententur: an saltem reditus speciales constituti sint quibus eisdem subveniatur.

47. Utrum adsint sacerdotes, qui quamvis viribus et iuvenili aetate polleant, otiosi tamen vivant, adeo ut inutiles vel etiam noxii dioecesi sint: quaenam huius rei sit causa, et an et quomodo huic malo occurri possit.

48. Utrum adsint de clero qui rebus politicis et factionibus civilibus immodice et indebite se immisceant, cum offensione aliorum et spiritualis ministerii detrimento: et quid factum sit, aut fieri possit ut intra iustos limites contineantur.

Et in dioecesibus ubi una vivunt catholici variorum rituum, aut diversae linguae, vel nationis, an idcirco adsint in clero contentiones et aemulationes: quid fiat ut exstinguantur, et spiritus Christi in omnibus inducatur.

49. Utrum, quod Deus avertat, aliquis habeatur sacerdos qui vitam minus honestam agat, aut agere publice videatur; vel cui imputetur aliquod aliud crimen post ultimam relationem dioecesanam patratum.

Nullane habeatur, quam Ordinarius sciat aut suspicetur in suo clero, violatio legis de observandis et vitandis in satisfactione missarum manualium.

Caveantne sacerdotes nedum a libris, sed etiam a diariis irreligiosis vel impiis legendis, nisi gravis et legitima causa intercedat.

50. Quid factum sit tum ad salutarem lapsorum correctionem, tum ad scandali (si adfuerit) reparationem.

Utrum et quoties suspensio *ex informata conscientia* in quinquennio irrogari debuerit; quo fructu; et quaenam sit regula quae in hoc adhibetur.

51. Utrum generatim clerus sive ex eleemosynis missarum, sive ex aliis ministerii spiritualis proventibus, aut ex beneficiis ecclesiasticis habeat quo honeste vivere possit.

Cap. VI.

De capitulis.

52. Utrum adsit cathedrale canonicorum capitulum; quot canonicis et dignitatibus constet; et an adsint theologi et poenitentiarii officia.

53. Quomodo canonicorum, officiorum et dignitatum provisio locum habeat; utrum libere iuxta commune ius, an alia aliqua speciali ratione.

54. Utrum et quali praebenda singuli fruantur: et an haec distincte administretur; an potius vigeat regimen communis *massae*. In quolibet casu an specialis alia communis *massa* habeatur pro distributionibus quotidianis, pro missa conventuali, pro expensis fabricae et cultus.

55. Utrum, et a quo tempore capitulum suas habeat constitutiones legitime approbatas, et an eas servet.

56. Quale sit chorale servitium tam pro recitatione divini officii quam pro missae conventualis celebratione; quotidianum ne iuxta commune ius, an potius intermissum: et quo indulto.

57. Utrum, et quot adsint canonici honorarii: an excedant numerum a sacris canonibus statutum.

58. Deficiente cathedrali capitulo, an habeatur consultorum collegium; quot personis constet; quibus aliis ministeriis iidem vacent; et an ita proximi sint civitati episcopali ut facile congregari possint.

59. Quanam canonici vel consultores existimatione gaudeant in dioecesi. Utrum ipsi concordes inter se et cum Ordinario sint; an potius aliquid Ordinarius habeat, quod eorum de agendi ratione doleat.

60. An Ordinarius eos rite convocet, ut in negotiis maioris momenti consilium vel consensum iuxta sacros canones requirat.

61. Utrum, sede vacante, capitulum libere procedere possit ad vicarii capitularis electionem; an potius, sede vacante, alia sit consuetudo providendi dioecesis regimini, quaenam sit, et quonam iure vigeat.

62. Si alia habeantur in dioecesi canonicorum capitula, dicatur quid de singulis obtineat quoad numerum, chorale servitium, praebendas et reditus capitulares, bonamque existimationem.

Cap. VII.

De parochiis, earumque rectoribus.

63. Utrum omnes paroeciae de suo proprio pastore sint provisae: an potius adsint quae ab aliquo viciniore parocho vel ab aliquo canonico ad tempus regantur: quam ob causam: et an idcirco incommoda notabilia aut mala sequantur.

64. Utrum provisio paroeciarum fiat per concursum: et quomodo concursus ipse celebretur.

65. Utrum adsint paroeciarum seu animarum rectores ad nutum amovibiles.

66. Utrum, quibusnam sub conditionibus, et quo iure adsint paroeciae Ordinibus seu Congregationibus religiosis addictae.

67. Utrum habeantur paroeciae in quibus cura animarum habitualis penes capitula aliasve personas existat.

68. Utrum adsint paroeciae obnoxiae iuri patronatus ecclesiastico, vel laico, sive familiari, sive populari, sive regio: quaenam praxis vigeat in earum provisione: an et quaenam incommoda hac de re acciderint.

69. Utrum emolumenta, quae occasione administrationis sacramentorum, funerum, celebrationis missarum solemnium, attestationum, publicationum a parochis percipi solent, recognita sint ab Ordinario, vel diuturno usu probata.

Et an sive ob gravitatem parochialium taxarum, sive ob rigorem exactionis earumdem, inconvenientia aliqua et querelae, praesertim in re matrimoniali et in funeribus, deploranda sint.

70. Utrum et qua dote certa parochi eorumque ecclesiae generatim honestentur: an potius ex solis stolae incertis et fidelium oblationibus vivere debeant.

Si bonis immobilibus parochus eiusque ecclesia fruantur, quomodo administratio geratur, et quomodo caveatur pro conservatione patrimonii sacri alterutrius, vel utriusque.

In quolibet casu an parochi habeant quo honeste sustententur et quo expensis occurrant pro animarum cura et pro parochialibus functionibus necessariis.

71. Utrum parochi domum canonicam habeant; et an ibi cum parocho eius adiutores una vivant. Et si ita non sit, an et quod studium habeatur ut hoc regimen inducatur.

72. Utrum, qua lege et qua observantia caveatur, ne quolibet sub praetextu, etiam ratione servitii, iuniores mulieres (etiam consanguineae, si cum parocho adiutores simul vivant) parochiales domus inhabitent aut frequentent: et an cura sit ne in parochialibus aedibus familiae consanguineorum parochi cum filiis et nepotibus degant.

73. Utrum libri parochiales adsint in singulis paroeciis, et ibi iuxta canonicas praescriptiones adnotentur quae pertinent ad baptismum, matrimonium ac mortem fidelium.

Speciatim circa matrimonium, an novissima lex servetur qua iube-

tur de peracto matrimonio inscriptionem fieri in baptizatorum libro ad singulorum nomen.

An habeantur quoque libri confirmatorum et status animarum, itemque tabellae seu libri missarum fundatarum et manualium, iique diligenter redigantur ac serventur.

74. Utrum in singulis paroeciis tabularium aliquod adsit, illudque in duas partes, publicam et secretam, divisum, et utrumque naviter custoditum.

75. Utrum parochi aliique animarum curatores debitam residentiam servent.

76. Utrum diebus festis missam pro populo applicent, sacrasque functiones ad diei festi sanctificationem proprias cum zelo et fructu celebrent: potissimum vero an evangelium explicent, et catechesim tam pueris quam adultis tradant, qua methodo, quo fructu.

An adsint hisce in rebus negligentes.

77. Utrum in audiendis confessionibus, sacra Eucharistia distribuenda, infirmorum adsistentia semper praesto sint, nihilque inconveniens, vel nulla querela hac de re habeatur.

78. Utrum, nisi gravis et legitima causa in aliquo speciali casu obstet, baptismum administrent et matrimonio adsistant in ecclesia, servatis solemnitatibus a Rituali Romano praescriptis.

79. Quomodo se gerant erga fideles qui, sectis secretis notorie addicti, vel alia quavis de causa extra Ecclesiae sinum viventes, sacramenta in extremis deposcunt; et erga eos qui extra Ecclesiae sinum defuncti, christiano more sepeliri a consanguineis velint.

80. Quaenam sit consuetudo in admittendis pueris ad primam communionem: et an sarta tecta servetur regula a Catechismo Concilii Tridentini tradita, ut pueri qui sui confessarii et parentum iudicio discretionis sunt capaces a sacra mensa non prohibeantur, nec diu arceantur.

81. Utrum parochi pro viribus curent fideles suos in fide roborare, ad sacramentorum frequentiam, praesertim ad S. Communionem etiam quotidianam excitare, et in christianae vitae more et puritate continere. Et ad hunc finem, praeter consueta sui officii munera,

a) an aliquoties in anno, diebus praesertim solemnioribus vel tempore adventus, quadragesimae vel mariani mensis, praeconem et confessarium extraordinarium advocent;

b) an identidem post aliquam annorum periodum sacras missiones in sua paroecia haberi curent;

c) an pias devotiones ab Ecclesia probatas, ut expositionem SSmi Sacramenti, viam crucis, rosarium, mensem marianum, aliaque

similia in sua ecclesia celebrent, et fidelibus commendent: et quaenam magis in usu sint in dioecesi;

d) an studeant pueros, puellas et maioris aetatis fideles allicere ut ad pias uniones, patronatus, sodalitates vel consociationes catholicas se adscribant;

e) an prudenter instituant vel saltem foveant opera socialia, quae Ecclesiae catholicae spiritu aluntur.

Cap. VIII.

Art. I. - De Seminario dioecesano.

82. Paucis dicatur quae sit Seminarii fabrica, novane an vetus, quot alumnis continendis capax, an disciplinaribus et hygienicis regulis respondens, an a servitutibus libera, hortis et atriis ad recreationem instructa.

Si vero dioecesanum Seminarium non unicum sit, sed in *maius* et *minus*, vel in plura alia aedificia divisum, exponatur quae sit materialis singulorum conditio.

83. Quinam sint Seminarii vel Seminariorum reditus, an, et quali aere alieno graventur: quae pensio ab alumnis persolvatur: quomodo pauperibus subveniatur.

84. Dicatur quinam sit rector, qualis eius aetas, qualesque sint eius qualitates: quot alii eum in regimine adiuvent: et utrum hi, et quidem omnes, muneri commisso digne satisfaciant, et alumnos in disciplina et pietate instituant; an potius aliquid animadvertendum sit.

Si vero Seminarium a congregatione aliqua religiosa regatur, indicetur quaenam sit haec congregatio, quando, quibusnam conditionibus, et an ex S. Sedis venia curam pii instituti susceperit, et an praefatis conditionibus satisfaciat.

85. Utrum habeatur magister pietatis, vulgo *director spiritualis*, in Seminario degens et nullo alio officio implicatus; et an, praeter ipsum, sufficiens copia aliorum confessariorum detur.

86. Utrum adsint deputati pro disciplina et pro oeconomia a S. Concilio Tridentino praescripti: et an Ordinarius eorum consilium iuxta iuris praescripta requirat.

87. Utrum magistri in Seminario convivant, necne: et an quoad eorum idoneitatem, pietatem, agendi rationem (praesertim si Seminarium incolant) aliquid animadvertendum sit.

88. Quot sint actu Seminarii alumni: et an inter eos admittantur qui ad statum ecclesiasticum certe non aspirent.

An et quot externi alumni habeantur: qua de causa: et an fieri possit ut et ipsi quam primum Seminarium ingrediantur: interim quomodo vigilentur: an saltem cura sit ut ante sacram ordinationem per aliquod notabile tempus in Seminario degant.

An et quot alumni extra dioecesim instituantur, ubi et qua de causa.

Et vicissim an clerici alterius dioecesis in Seminarium dioecesanum recepti sint, quot, quarum dioecesum, et quibusnam de causis.

89. Si unum sit Seminarium, et simul convivere debeant aetate iuniores cum maioribus, an debitae cautelae adhibeantur, ut seorsim hi ab illis et cum disciplina suae cuiusque aetatis propria instituantur.

90. Quomodo pietas et disciplina excolatur in Seminario: quaenam sit sacramentorum frequentia: an, quoties in anno et quomodo spirituales exercitationes fiant.

91. Quot annis, qua lingua, qua methodo, quorum auctorum textibus theologiae et philosophiae studia absolvantur: quot et quaenam disciplinae hisce accessoriae tradantur.

Quot annis et qua methodo humaniora studia perficiantur: et in his praeter linguas latinam, graecam et propriae nationis an et quaenam aliae disciplinae tradantur.

An clerici in sacris caeremoniis et cantu liturgico instituantur.

92. An prohibeantur alumni a lectione librorum ac diariorum, quae quamvis in se innoxia, eos tamen a studiis suis distrahere possunt.

93. Utrum Ordinarius saepe Seminarium invisat et alumnos pro viribus ipsemet audiat, ut cognoscat quo spiritu educentur, quaenam sit eorum pietas, quinam in studiis profectus.

94. Quae regulae serventur in promotione alumnorum ad ordines: quale scrutinium habeatur et quale examen, ut constet quinam pietate, scientia, vitae integritate aliisque requisitis sacra ordinatione digni et idonei censeantur: an spirituales exercitationes praemittantur: an interstitia serventur: quo titulo ordinentur.

95. Utrum ab ultimo quinquennio extraordinarium aliquid in Seminario acciderit sive bonum sive malum.

96. Utrum adsit rusticationis domus, et ibi alumni feriarum tempore adunentur. Ea si desit, an et quae spes sit ut comparetur, et ibi alumni saltem maxima ex parte temporis agant ferias.

Interim dum ad suos revertuntur, an parochi naviter de iis curam habeant, et Ordinarium certiorem reddant de eorumdem agendi ratione: quaenam hac de re normae praescriptae sint in dioecesi.

97. Utrum cura sit ut maioris spei clerici, sive ante sive post susceptum sacrum presbyteratus ordinem, in aliqua pontificia studiorum univer-

sitate, sive Romae sive alibi, instituantur ut academicos gradus assequantur.

98. Si qui vero cum Ordinarii venia, vel eius mandato, publicas civiles studiorum universitates frequentant, an pro iis regulae a S. Sede statutae serventur, ut ipsi a perversione custodiantur, et a fide vel ab ecclesiasticae vitae institutis non deflectant.

99. Si clerici servitium militare obire cogantur, quae cautelae adhibeantur ut ii in stipendiis honestam vitam agant prout ecclesiasticos decet; et a stipendiis dimissi sine aliorum periculo utiliter ad Seminarium regredi et ad sacros ordines post debitam ac maturam probationem tute promoveri queant.

100. Utrum firma sit regula non admittendi in Seminarium reiectos vel dimissos ab aliis Seminariis vel ab institutis religiosis.

Art. II. - De Seminario interdioecesano seu regionali.

101. Si in dioecesi habeatur Seminarium quo alumni plurium dioecesum, vel totius alicuius regionis conveniant, et ipse loci Ordinarius huic Seminario praesideat, de eius statu fuse referat iuxta quaesita superius relata pro Seminario dioecesano.

Quod si huic Seminario ipse non praesit, indicet cuius immediatae directioni subsit, et exponat quid de eo fama ferat.

Cap. IX.
De institutis religiosis virorum.

102. Utrum vitam communem servent, vel habitent soli aut in domibus privatis cum saecularibus: quo habitu incedant: quo modo sustententur: quae sit eorum fama: utrum aliqui in maioribus ordinibus constituti adsint in dioecesi a suis Praepositis eiecti vel dimissi; et quaenam sit eorum agendi ratio.

103. Quibusnam muneribus obeundis se addicant in dioecesi: quo fructu, qua fama: an eorum hospitalia, orphanotrophia, scholae, etc. iuxta canonicas praescriptiones Ordinarii vigilantiae subsint.

Qui curam animarum in parochiis sibi addictis exercent, an in omnibus, quae ad istam curam spectant, ab Ordinario dependeant.

104. Si religiosi adsint quaestuantes, utrum opportuna S. Sedis decreta hac de re edita ab eis serventur, et an aliquid inconveniens in his acciderit.

105. Utrum aliquod habeat Episcopus cum regularibus offendiculum in exercitio iurisdictionis sive suae, sive sibi a iure delegatae.

106. Si congregatio aliqua dioecesana adsit, dicatur in quem finem fuerit instituta, an fini suo respondeat, et quo fructu. An in alias dioeceses se diffuderit, et quo vinculo domus extradioecesanae cum dioecesanis nectantur.

Cap. X.

De institutis religiosis mulierum.

107. Utrum generatim ita religiose vivant ut fidelium exemplo sint: an forte aliqui abusus irrepserint, praesertim post ultimam relationem, et quinam.

Utrum in monasteriis monialium, Praelatis regularibus subiectis, omnia prout de iure procedant, an aliter; et hoc in casu quomodo provisum fuerit.

108. Utrum circa clausuram serventur leges canonicae.

109. Utrum monasteriorum reditus fideliter administrentur: an monialium dotes fuerint persolutae et investitae, et quomodo administrentur

An ipsae quoque moniales exemptae Ordinario rationem reddant de bonorum administratione iuxta canonicas leges.

110. Utrum pro confessione monialium constitutiones et decreta apostolica serventur.

111. Quae *vitae activae* addictae sunt, quibus operibus incumbant, quo spiritu, qua fidelium utilitate et Ecclesiae aedificatione.

112. Si adsint quae infirmis in privatorum domiciliis inserviant, aut rem domesticam in hospitalibus aliisque virorum domibus gerant, quomodo caveatur ne quid inconveniens accidat: an cautelae ipsae rite custodiantur; an aliquid hac in re deplorandum sit.

Si religiosae adsint quaestuantes, utrum opportuna S. Sedis decreta hac de re edita ab eis serventur, et an aliquid inconveniens in his acciderit.

113. Si instituta mere dioecesana habeantur, an haec cohaerenter ad canonicas leges regantur, in quem finem fundata sint, quo fructu vivant, an etiam extra dioecesim diffusa sint, et an variae domus ab invicem independentes sint, an non.

Cap. XI.
De populo generatim.

114. Quinam in universum sint populi mores, et an specialia vitia in eo invalescant, et quaenam.

115. Utrum dominicis et festis diebus fideles generatim abstineant ab operibus servilibus, missam audiant, et hos dies, prout christianos decet, sanctificent.

Si inter varia dioecesis loca differentiae notabiles adsint, hae notentur.

116. Eodem modo referatur quae sit observantia legum abstinentiae et ieiunii, et Paschalis praecepti.

117. Pariter indicetur quae sit frequentia ad sacramentalem confessionem et ad S. Communionem in variis dioecesis locis pro diverso personarum sexu, conditione, aetate.

118. Utrum parentes solliciti generatim sint, ut recens nati saltem intra hebdomadam baptismo abluantur: an sint qui nimium differant, aut forte negligant, vel prohibeant baptismum ministrari.

119. Utrum matrimonia mere civilia sive concubinatus habeantur, et qua frequentia. An alii speciales vigeant abusus contra sanctitatem matrimonii.

120. Utrum usus matrimoniorum mixtorum, ubi sunt acatholici, invaluerit, qua frequentia, et an ex legitima venia. An conditio de universa prole in catholica religione educanda servetur. Quaenam catholicae fidei detrimenta ex his matrimoniis proveniant. An ab huiusmodi contrahendis nuptiis parochi studeant fideles avertere.

121. Utrum parentes generatim curent filios suos non solummodo in sinu familiae sed etiam extra, et maxime in scholis, christianis moribus instituere.

122. Utrum fideles qui graviter decumbunt generatim extrema sacramenta deposcant.

An, quo numero et quibusnam de causis funera civilia contingant.

123. Utrum in exercitio iurium politicorum et civilium curent fideles ita agere, vel tales eligere, quo religioni et libertati Ecclesiae plene consulatur.

124. Utrum adsint in dioecesi sectae secretae, praesertim massonicae.

An socialismus aliaeque societates ab Ecclesia damnatae in dioecesi radicem fixerint et propagentur.

An *spiritismi* praxis habeatur.

Quid fiat ut fideles ab his omnibus avertantur, et quo profectu.

Cap. XII.

De iuventutis institutione et educatione.

125. Referatur in primis ac generatim quae sit ratio institutionis et educationis filiorum in dioecesi iuxta usum legesque civiles.

Utrum contra sacrum Ecclesiae et parentum catholicorum ius opponantur christianae iuventutis educationi obstacula; et quid fiat ut haec amoveantur.

Utrum scholae distinctae iuxta sexum sint, an utrique sexui communes: quae mala inde sequantur: et quaenam remedia adhibeantur.

126. Si agatur de dioecesi in catholica natione constituta, dicatur utrum ibi scholae publicae primordiorum, vulgo *elementares,* bonae vel innoxiae generatim sint, et an ibidem per ecclesiasticos viros aut idoneos magistros christiana doctrina digne tradatur: an potius noxiae sint.

Et in hoc casu an scholae liberae habeantur: quomodo sustententur: a quot alumnis frequententur: an Ordinarii vigilantiae et inspectioni subsint.

127. Si agatur de dioecesi ubi catholici cum acatholicis commixti sint, an catholici scholas proprias primordiorum habeant, et quinam sit earum status.

Et si scholas proprias non habeant, et frequentare cogantur scholas publicas mixtas, an saltem catholica fides ibi non offendatur, et catholicis alumnis iusta libertas relinquatur ut in fide per ecclesiasticos viros vel idoneos magistros instituantur.

128. Quod si pueri et puellae scholas publicas primordiorum adire cogantur, quae noxiae sint, quid fiat ut iuventus a perversione et corruptione immunis fiat.

129. Utrum scholae mediae vel superiores quae in dioecesi habentur, vel ad quas dioecesani confluere solent, hostiles sint, vel non, catholicis veritatibus et doctrinis.

Et si sint hostiles, quid fiat ut adolescentes ab erroribus et vitiis praeserventur. An habeantur scholae mediae vel superiores catholicis propriae: et quinam sit earum status.

130. Utrum opera quae *post-scholaria* dicuntur, ut recreatoria, circuli, scholae catecheticae, oratoria serotina et festiva, ad sanam christianae iuventutis institutionem et praeservationem in dioecesi habeantur; quaenam, et quo fructu.

Cap. XIII.

De piis sodalitatibus aliisque religiosis consociationibus.

131. Utrum adsint piae sodalitates aliaeque religiosae consociationes rite institutae: quot et cuius nominis: an habeantur eae quae a S. Sede potissimum commendatae sunt, ceù illae a SSmo Sacramento, a Rosario, a christiana doctrina, aliaeque pro pueris et puellis in fide, pietate, morumque puritate excolendis.

132. Utrum erectae sint in ecclesiis paroecialibus et religiosorum, vel habeantur etiam quae in propriis et distinctis ecclesiis exsistant.

An in ecclesiis monialium sodalitates virorum adsint, et qua facultate.

133. Utrum ab auctoritate ecclesiastica iuxta canonicae legis praescripta dependeant: quem fructum afferant: an forte aliquod gignant incommodum.

134. Utrum adsint tertiarii in saeculo viventes, cuius ordinis, quo fructu: an saepe congregentur, et an sint exemplo fidelibus.

135. Utrum in aliqua pia sodalitate vel tertio ordine adsint, et in fratres seu sodales recipiantur, qui notorie addicti sint sectis ab Ecclesia damnatis, vel religioni adversi aut inhonestae vitae sint. Et quid fiat ut hoc malum avertatur.

Cap. XIV.

De piis legatis et eleemosynarum collectionibus.

136. Utrum habeantur in dioecesi pia legata missarum, aliorumve religiosorum onerum, et an de iisdem Curia dioecesana indicem habeat cum recensione onerum et indicatione redituum.

137. A quibus generatim administrentur, an fideliter et fructuose.

138. Utrum missis legatorum aliisque obligationibus intra praescriptum tempus regulariter satisfiat: et si hoc nequeat fieri, an reditus praesertim missarum fundatarum Ordinario tradantur: an adsint qui hac de re ad officium revocari mereantur, aut revocati iam sint, et quo fructu.

139. Utrum et quo fructu fiant in dioecesi piae collectiones eleemosynarum a S. Sede praescriptae vel commendatae pro communi Ecclesiae bono, ut, pro Fidei propagatione, pro sancta Infantia, pro redemptione captivorum, pro obolo S. Petri, pro Terra sancta.

140. Utrum fiant collectiones speciales pro ipsius dioecesis necessitatibus, ut, pro fidei conservatione, pro praeservatione ab erroribus et cleri pro sustentatione, si opus sit.

141. An et quaenam aliae collectiones eleemosynarum in dioecesi usuveniant.

Si religiosi vel religiosae quaeritantes habeantur, an tot sint numero ut nimium gravamen fidelibus afferri videatur.

Cap. XV.

De operibus piis et socialibus.

142. Utrum hospitalia, orphanotrophia, brephotrophia aliaque similia caritatis instituta in dioecesi fundata sint; et an dependeant ab auctoritate ecclesiastica iuxta S. Concilii Tridentini praescripta. Et nisi dependeant, referatur an in iis quae a materna Ecclesiae protectione et directione subtracta sunt, catholici spirituali adsistentia frui saltem libere possint.

143. Utrum adsint in dioecesi opera illa quae *socialia* dicuntur quibus dum consulitur bono morali et religioso fidelium, prospicitur etiam eorum temporali utilitati vel necessitati, ut, asyli pro infantibus, patronatus pro iuvenibus utriusque sexus, circuli pro iuventute catholica, aut pro studiis peragendis, consociationes operariorum, agricolarum, mulierum in hunc vel alium pium finem vel mutuum subsidium, arcae nummariae, aliaque similia.

144. Utrum consociationes et opera haec socialia, et potissimum qui eis praesunt, debitam in omnibus Ordinario et Summo Pontifici reverentiam praestent, et in iis quae fidem, mores et iustitiae leges attingunt, S. Sedis directioni et moderationi omnino subsint.

145. Cura ne sit ut hisce consociationibus et operibus praeficiantur qui non nomine tenus, sed corde et opere catholici sint. Et an caveatur, quatenus opus sit, ut qui hisce consociationibus et operibus adscripti sunt, aut beneficia et subsidia ab iis nanciscuntur, a vitiis recedant, in fidei doctrina instituantur, et christianam vitam ducant.

146. Utrum caveatur ne in hisce catholicis consociationibus connumerentur sectis secretis adscripti, increduli, impii vel religioni adversi, qui consociationes ipsas vel earum opera a recto fidei et iustitiae tramite deducere possint.

Cap. XVI.

De editione et lectione librorum et diariorum.

147. Utrum in dioecesi edantur libri, ephemerides, illustrationes, diaria obscena vel impia, vel utcumque religioni noxia; a quibus, et quali cum diffusione et detrimento.

148. Utrum libri et diaria impia vel obscena aliarum civitatum dioecesim ingrediantur, ibique diffusa sint, et quaenam potissimum sint.

149. Utrum strenue a catholicis agatur et praesertim a parochis et a sacerdotibus, ut libri et diaria obscena vel impia a dioecesi removeantur, adhibita etiam, si fieri potest, civilis auctoritatis opera.

An cleri et maxime confessariorum cura sit ut libri et diaria obscena vel impia a catholicis familiis arceantur, et a fidelibus non legantur.

150. Utrum libris et diariis noxiis alia opponantur religiosa et honesta: quot sint, quomodo diffusa et quo fructu.

Datum Romae, die 31 mensis decembris anno 1909.

C. Card. De Lai, *S. C. Consistorialis Secretarius.*

S. Tecchi, *Adsessor.*

II.

NOMINATIONES EPISCOPORUM.

Decreto S. Congr. Consistorialis electi sunt Episcopi:

8 ianuarii 1910. - Rmus D. Antonius Anastasius Rossi, Vicarius generalis, dioeces. Papiensis, ad sedem Archiepiscopalem Utinensem (Udine).

8 ianuarii 1910. - R. D. Carolus Liviero, Archipresbyter Agnen. dioeces. Patavinae, ad sedem Episcopalem Civitatis Castelli (Città di Castello).

8 ianuarii 1910. - R. D. Augustinus Laera, Canonicus-parochus ecclesiae cathedralis et provicarius generalis Aquaviven., ad sedem Episcopalem Oleastrensem (Ogliastra).

8 ianuarii 1910. - R. D. Iosephus Ioannes Rice, parochus S. Petri de Northbrige, dioeces. Campifontis (Spingfield), ad sedem Episcopalem Burlingtonensem (Burlington) in Statibus foederatis Americae.

Promoti sunt:

19 ianuarii 1910. - Illmus ac Rmus D. Nilus Mac Neil, Episcopus S. Georgii de Terra Nova, ad sedem Metropolitanam Vancouveriensem (Vancouver).

20 ianuarii 1910. - Illmus ac Rmus D. Leo Gauthey, Episcopus Nivernensis, ad sedem Metropolitanam Bisuntinam (Besançon).

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

I.

DECLARATIO CIRCA STUDIA A RELIGIOSIS PERAGENDA.

Nonnulli Superiores Generales Ordinum et Institutorum huic Sacrae Congregationi Negotiis Sodalium Religiosorum praepositae humillime exposuerunt difficultates, quas parit immediata executio recentiorum Declarationum circa studia, d. d. 7 septembris 1909; sive quia alumni in propriis illorum Collegiis degentes, qui ad Novitiatum ingrediendum iam existimabantur sufficienter apti, in Collegiis ipsis, ad statum curriculum studiorum perficiendum adhuc permanere debent; sive quia ipsae novitiorum domus per aliquod tempus claudendae erunt, quum haud facile sit reperire alumnos ad tramitem Declarationum undequaque instructos.

Ideoque supplices preces dederunt, ut, quousque iuxta placita huius Sacrae Congregationis res apprime ordinentur, praefatas Declarationes benigniori quadam ratione interpretari fas esset.

Sanctissimus autem Dominus Noster Pius Papa X, cui haec omnia infrascriptus Cardinalis Praefectus retulit in Audientia diei 21 decembris 1909, rem mature perpendere dignatus est aequa lance cum expositis difficultatibus bona librando, quae ex immediata executione dictarum Declarationum Ordinibus et Institutis provenient, quae quidem bona non potest esse, quin cedant in utilitatem ipsius Ecclesiae Universae. Et sane, hisce praesertim difficillimis temporibus, aequali ac Sacerdotes saeculares debent scientia pollere Sacerdotes Regulares, quorum consilia Fideles non minori sane fiducia expetere constat; scientia veris vocationibus nedum adimat, potius confert stabilitatem; quod si nonnullos abuti contingat scientia, Ordinis vel Congregationis sumptibus acquisita, et ante ingressum in Novitiatum discedere, melius est illos abire, quos ex hoc ipso patet non habuisse propositi constantiam, imo nec amplectendae vitae religiosae animum vere sincerum; longe minor est Ordinibus et Institutis timenda iactura, si minus frequentati, vel prorsus vacuae per aliquod tempus novitiorum domus existant, quam si plenae Sodalibus non adaequate institutis; praestat selectus numerus alumnorum stabilium, quam magnus praetereuntium, integre summopere curandum, ut id quod numero erit inferius, spe reddatur uberius.

His igitur aliisque permotus argumentis, idem Sanctissimus Dominus Noster minoris faciens difficultates expositas, supplicibus precibus haud annuendum, idque omnibus Superioribus Generalibus Ordinum et Institutorum in normam et regulam significandum duxit.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus, etiam speciali mentione dignis. Romae, die 71 decembris 1909.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus.*

L. ✠ S.

D. L. Janssens O. S. B., *Secretarius.*

II.

DUBIA CIRCA PROFESSIONEM RELIGIOSORUM.

Ab hac Sacra Congregatione, Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, sequentium dubiorum solutio expostulata fuit, nimirum:

I. Quidam Religiosus, dimissus, ab una Domo Ordinis, de consensu Superioris Generalis, in alia Domo eiusdem Ordinis ad Novitiatum admissus fuit ante Decretum d. d. 7 septembris 1909, quod incipit « *Ecclesia Christi* », sed post eiusdem Decreti publicationem, professionem votorum simplicium emisit, non implorato Indulto Apostolico. Quaeritur, utrum valida sit professio, an vero sanatione indigeat.

II. Quidam Religiosus, dispensatus a votis emissis in alio Ordine, Congregatione, vel Instituto, ad Novitiatum in diverso Ordine admissus fuit ante publicationem supradicti Decreti. Quaeritur, utrum ad professionem votorum simplicium indigeat Indulto Apostolico, an vero absque Indulto valeat professionem emittere.

Et Sacra eadem Congregatio respondendum censuit, prouti respondet:

Ad I. *Negative* ad primam partem; *Affirmative* ad secundam.

Ad II. *Affirmative* ad primam partem; *Negative* ad secundam.

Atque ita rescripsit, die 4 ianuarii 1910.

Fr. I. C. Card. Vives, *Praefectus.*

D. L. Janssens O. S. B. *Secretarius.*

SECRETARIA STATUS

ORDO SERVANDUS

IN MODERATIONE ET ADMINISTRATIONE COMMENTARII OFFICIALIS.

Per dare al periodico *Acta Apostolicae Sedis* tutta quella regolarità e perfezione che richiede l'importanza dell'opera, dopo un anno di esperimento, si è trovato necessario fissare le seguenti norme, che, approvate dal S. Padre, per Sua disposizione si rendono di pubblica ragione col presente atto affinchè da ognuno, si spetta, siano messe in esecuzione ed osservate.

1. La redazione del periodico sarà composta di un direttore e di un vice-direttore, i quali dipenderanno dall' Emo Cardinale Segretario di Stato. Ad essi saranno dati in aiuto uno o due impiegati subalterni, secondo la necessità.

2. In conformità alla Costituzione *Promulgandi* del 29 settembre 1908, il periodico si stamperà nella tipografia Vaticana: ed il direttore della medesima dovrà curare quanto riguarda le associazioni e la spedizione del periodico, dando, ogni mese, regolare resoconto all'amministrazione dei Beni della S. Sede, e compilando, ogni anno, un bilancio complessivo.

3. Quanti fanno parte della redazione ed amministrazione del periodico sono obbligati a conservare il segreto per tutto quello che venissero a conoscere nel disimpegno delle loro attribuzioni; e ciò fino a che non siano autorizzati alla pubblicazione e la pubblicazione stessa non sia stata eseguita. A tale effetto dovranno prestare il giuramento *de secreto servando* come tutti gli altri officiali della S. Sede.

4. Il bollettino avrà due parti, una *officiale* ed una *illustrativa* e completiva

Nella prima dovranno essere inseriti tutti gli atti, disposizioni, decreti ed istruzioni che emanano dalla S. Sede, e richieggono la promulgazione e pubblicazione per aver forza di legge, attenendosi strettamente alle disposizioni della citata Costituzione *Promulgandi* e del regolamento *speciale* della Curia Romana, cap. VI, n. 1. Nella seconda parte si riporteranno i decreti e le sentenze, che possono essere utili per conoscere la prassi di Curia, o dar norma di giurisprudenza cano-

nica ecc., i voti dei consultori, le informazioni e le notizie di promozioni o nomine ecc.

5. Ordinariamente il periodico dovrà essere pubblicato al principio ed alla metà ciascun mese; ed alla fine dell'anno dovrà dare l'indice progressivo ed alfabetico delle materie.

6. In ogni Segreteria delle SS. Congregazioni, dei Tribunali e degli Offici della S. Sede, sarà dai Superiori rispettivi fissato un impiegato coll'incarico speciale di raccogliere, e trasmettere alla redazione del periodico, gli atti e documenti che debbono o possono pubblicarsi.

7. Esso però non dovrà consegnare alcun atto o documento coll'autorizzazione di pubblicarlo, se non d'intesa e dipendentemente dai suoi Superiori.

8. Se per fare la detta consegna egli debba compiere uno *straordinario* lavovo di compilazione o di copiatura, il quale non sia compensato altrimenti, a giudizio dei suoi Superiori potrà ottenere un compenso dall'ammininistrazione del periodico. I Superiori fisseranno questo compenso secondo le norme stabilite dal regolamento della Curia Romana, e lo indicheranno all'amministrazione medesima.

9. Gli atti stampati potranno essere rimessi alla redazione come si trovano, salvo indicare alla redazione stessa, se e come debbano essere ridotti nella pubblicazione.

10. In ogni altro caso devono essere sottratti alla pubblicazione gli atti e documenti che per la loro natura devono rimanere segreti. Egualmente dovranno essere taciuti i nomi delle persone private, quante volte la pubblicazione dei medesimi nei documenti, sentenze, decreti ed altri atti della S. Sede non sia necessaria, e possa recare danno o disturbo alle persone medesime. E se si richiegga qualche indicazione, questa dovrà limitarsi alle sole iniziali, od essere surrogata in altro modo.

11. Di regola ordinaria non più tardi del 5 e del 20 di ogni mese dovranno da ciascun dicastero essere trasmessi alla redazione del periodico gli atti e documenti da pubblicarsi.

E parimenti nessun documento od atto potrà da qualsiasi officio consegnarsi ad altri periodici per la pubblicazione, se prima non sia avvenuta la promulgazione e pubblicazione negli *Acta Apostolicae Sedis*.

12. La redazione del bollettino dopo la composizione del manoscritto, prima di permetterne la stampa, dovrà passare le bozze al rispettivo dicastero per la revisione, se ciò sia richiesto dal dicastero medesimo.

Sarà còmpito dell'officiale incaricato dei rapporti col periodico di

far sì che questa revisione sia sollecitamente fatta, riferendone ai suoi Superiori.

13. Alla redazione ed amministrazione degli *Acta Apostolicae Sedis* viene anche affidata la compilazione, vendita e distribuzione del consueto annuario *La Gerarchia Cattolica,* che si pubblica dalla S. Sede.

14. La redazione del periodico e della *Gerarchia* avrà la sua sede fissa ed ordinaria nel palazzo della Cancelleria Apostolica.

15. Il direttore del periodico e della *Gerarchia* per quanto riguarda la redazione, ed il direttore della tipografia Vaticana per quanto riguarda le associazioni e la distribuzione, fisseranno un breve regolamento interno per gli addetti ai rispettivi offici, l'orario, la divisione del lavoro, e simili, intendendosi fra loro, onde questi regolamenti siano concordi; e si accorderanno anche per quanto riguarda il giorno della pubblicazione dei fascicoli del periodico e della *Gerarchia,* per l'ordine da tenersi nella disposizione del testo, pei caratteri da usarsi e per il buon andamento delle pubblicazioni.

Dal Vaticano, li 5 gennaio 1910.

Per mandato speciale di Sua Santità.

R. Card. Merry del Val.

EPISTOLAE

I.

AD L. F. HEIDON, PRAESIDEM SOCIETATIS A S. VINCENTIO A PAULO APUD SYDNEY IN AUSTRALIA.

Dear Sir,

I have had great pleasure in presenting to the Holy Father the beautiful Address, so artistically designed and faultlessly executed, which you forwarded on behalf of the Society of St. Vincent of Paul in Australia and New Zealand.

His Holiness desires me to convey to you and, throug you to the members of the Society, the expression of His sincere gratitude for, and deep appreciation of the sentiments of filial devotion towards His Person and of the loyal attachment to the Holy See therein so nobly expressed. He is highly sensible of the great mission entrusted to your Society, and of the vastness of the field opened out to your self-sacrificing labours. His Holiness while commending in the highest terms the unfailing zeal and untiring assiduity of the Society in the accomplishment

of its work of love, so fruitful in spiritual and temporal good in behalf of the Poor of Christ, most cordially invites the Brothers of St. Vincent of Paul to welcome the advice given by His Holiness in regard to frequent Communion. This practice the Holy Father most earnestly recommends to the members of St. Vincent of Paul Society, as the surest means of obtaining that special grace and spiritual help so needful to them in the fulfilment of their arduous duties, and of rendering their labours richer in merit for themselves, and more fruitful in lasting good to others.

His Holiness in conclusion graciously bestows His Apostolic Benediction on the Superior Council as well as on each of the members of the Society, on their familes and on the poor to whom they minister.

Assuring you of my esteem

Rome, december 9-1909.

I am

Dear Sir.

L. ✠ S.

Yours very fathfully in Xt.

R. Card. Merry del Val.

II.

AD R. P. D. CARMELUM PUJIA, ARCHIEPISCOPUM SANCTAE SEVERINAE, OB PROXIME HABENDUM CATHECHISMI CONGRESSUM IN CALABRIA.

La notizia del futuro congresso catechistico in Calabria, è stata appresa dal Santo Padre con sensi di viva soddisfazione. L' Augusto Pontefice, che, con chiara visione dei bisogni e dei rimedî, fin dai primordî del Suo Pontificato, colla memoranda Enciclica *Acerbo nimis*, additò nello studio del catechismo cattolico il principio di quella cristiana restaurazione, della quale la tristezza dei tempi fa oggi più che mai sentire imperioso il bisogno, non poteva non compiacersi di così salutare iniziativa, che mentre onora grandemente l'episcopato calabrese, che ne è il promotore, fa sperare giorni migliori in cattolici profondamente conscî della loro fede, e pieni di coraggiosa fermezza nel professarla.

Sua Santità, mentre fa voti che il congresso riesca fecondo dei migliori frutti, e risponda ampiamente alle aspettative, confida nell' illuminata operosità degli Arcivescovi e dei Vescovi della regione, sia per la utilità delle discussioni, sia per la praticità dei propositi, sia finalmente per la prontezza e costanza con cui questi saranno messi in esecuzione, e per la quale la medesima Santità Sua fa caldo appello allo

zelo dei parroci e del clero tutto, ed alla vigilanza dei Vescovi stessi. La benedizione apostolica, che V. S. Illma e Rma implora sul congresso, su quanti vi prenderanno parte, sopra i lavori che ne formeranno l'oggetto, il Santo Padre l' accorda di cuore, e piena delle più elette grazie del cielo, e ben volentieri la estende ancora all' intiera Calabria, quanto duramente provata dalla sventura, altrettanto cara al paterno Suo animo.

Ed io, lieto di concorrere alla solennità del congresso col partecipare a V. S. questo tratto della sovrana benevolenza del Sommo Pontefice, mi valgo ben volentieri dell'occasione, per professarmi

della S. V. Illma e Rma

Roma, 13 decembre 1909.

affezionatissimo c. fr.

L. ✠ S. R. Card. Merry Del Val

III.

AD FERDINANDUM ZICHY COMITEM, IN LXXX AETATIS SUAE ANNO.

Monsieur le Comte,

Sa Sainteté le Pape Pie X, désirant vous donner un témoignage spécial de sa haute estime et de sa Paternelle bienveillance, à l'heureuse occasion du 80me anniversaire de votre naissance, a daigné vous conférer l'Ordre très insigne, rétabli par SS. Pie X Lui même, de la *Milice Dorée,* dit de l'*Eperon d'Or.*

Je l'honneur de vous transmettre, ci-joint, le Bref pontifical, avec l'imprimé relatif, et, en unissant mes plus vives et sincères félicitations, je saisis avec plaisir cette occasion pour vous offrir, monsieur le Comte, l'expression de mes sentiments très distingués.

Rome, le 13 décembre 1909.

L. ✠ S. R. Card. Merry del Val.

IV.

AD R. P. D. IOACHIM AÑON S. I., COLLEGII MANILENSIS MODERATOREM.

Rev. Pater,

Athenaenum Manilense et alumnorum frequentia et disciplinae integritate et in Apostolicam Sedem observantia iure merito perspicuum, quinquaginta iam annos emensum esse a quo primum conditum est, Beatissimus Pater iucundo accepit animo, et gratulatur vehementer. Ante acta tam laudabiliter tempora non modo solatii causam, sed et optima Pontifici Summo praebent auspicia, pro adolescentibus recte

instituendis. Haec porro auspicia Sanctitas Sua amplectitur libenter, ac libentissime eiusdem athenaei moderatori, praeceptoribus, atque alumnis fausta quaeque adprecatur et in Domino benedicit.

Hanc ergo nactus occasionem existimationem in te meam confirmo meque tibi profiteor

Romae, die 13 decembris 1909.

addictissimum

L. ✠ S. R. CARD. MERRY DEL VAL.

V.

AD VIRUM EMINENTISSIMUM IOSEPHUM CALASANCTIUM CARD. VIVES Y TUTO, TERTIARIORUM FRANCISCALIUM URBIS CONVENTIBUS PRAEPOSITUM.

Emo e Rmo Signor Mio Ossmo,

I Terziari di Roma delle quattro Famiglie Francescane, con lodevole iniziativa, guidati dai rispettivi Direttori, hanno stretta un'unione veramente fraterna, e serafica, anche nell'intento nobilissimo di promuoverla e propagarla, quanto sia possibile, fra tutti i Terziari d'Italia.

A rendere tale unione maggiormente salutare e benefica, è desiderio del Santo Padre che cooperi anche l'Eminenza Vostra, prestando valido aiuto ai Direttori ed assistendo quanto potrà, almeno in tutto il prossimo anno, alle adunanze che a tale scopo si terranno. E ciò perchè mediante lo zelo illuminato di Vostra Eminenza si apra ai comuni consigli più facile e spedita la via per il conseguimento dell'ottimo fine e si preparino gli animi ad un futuro Congresso, che riunendo ed armonizzando tutte le energie dei Terziari, salva sempre l'autonomia delle differenti congregazioni o fratellanze, contribuisca potentemente allo sviluppo del Terz'ordine e della sua benefica azione.

Nel partecipare pertanto all'Eminenza Vostra l'augusta volontà del Santo Padre, ho il piacere di trasmetterle qui unita una lettera che la medesima Santità Sua si è degnata d'inviare in detta occasione, e non dubito che il prezioso autografo, nel tempo istesso che giungerà gradito ai Terziari suddetti ed ai loro zelanti Direttori, renderà salda questa unione e ne moltiplicherà i frutti di vita cristiana.

E baciandole umilissimamente le mani, con sensi della più profonda venerazione passo a raffermarmi

Di Vostra Eminenza

Roma, 20 decembre 1909.

Umilmo Devmo Servitore vero

R. CARD. MERRY DEL VAL.

VI.

AD REVM. AMATOREM BUENO DE BARROS,
DIRECTOREM INSTITUTI CUI NOMEN « MANTENEDORA DA INFANCIA ».

Rev. Signore,

Il devoto indirizzo, con cui i componenti la direzione dell'associazione « Mantenedora da Infancia » hanno partecipatipato al Santo Padre la inaugurazione dell'asilo, che, con ossequioso e gradito pensiero, si è voluto intitolare dall'augusto nome di Lui, è stato accolto da Sua Santità con viva compiacenza. La medesima Santità Sua fa i migliori voti per la prosperità e per l'incremento di questa istituzione, che, destinata a guidare nei primi passi della vita le bambine ad essa affidate, ha l'alto còmpito di prepararle a quella salutare missione che nella famiglia e nella società è riservata alla donna cattolica. E perchè questi Suoi desiderî sieno coronati da un felice avvenire, il Santo Padre benedice di cuore questa nuova opera di cristiana carità, quanti ne sono chiamati alla direzione e le bambine in essa raccolte; ed in pari tempo benedice ancora la prelodata associazione « Mantenedora da Infancia » e le molteplici pie associazioni da essa fondate.

Con sensi di particolare ossequio, mi professo della S. V. Rma

Roma, 26 decembre 1909.

Affmo per servirla

L. ✠ S. R. Card. Merry del Val.

VII.

AD R. P. D. ANGELUM DE SANTI S. I., PRAESIDEM GENERALEM CONSOCIATIONIS ITALICAE " A SANCTA CAECILIA „.

Rev. Padre,

Il Santo Padre ha appreso con sensi di viva compiacenza la notizia del felice congresso di musica sacra tenuto in Pisa, e degli ottimi propositi in esso formulati per promuovere in Italia, con impegno pari al bisogno, le salutari riforme pontificie su questa parte precipua della sacra liturgia. Sua Santità non dubita che allo zelo con tanta efficacia spiegato nel congresso suddetto per aprire alla nuova presidenza vasto campo di azione, terrà dietro non minore alacrità nel percorrere le vie tracciate dai comuni consigli e dalle direttive pontificie. L'arte sacra rivelerà allora nuove recondite bellezze, e queste nel tempo istesso che

guadagneranno l'animo dei più restii alla riforma, appianeranno ad essa, i Roma ed ovunque, qualsiasi speciosa difficoltà. Ed a questo fine benedice di cuore questi salutari propositi, benedice ancora la nuova presidenza, colla quale si congratula dell'assunto ufficio, e su questa e su quelli implora copiosi i celesti aiuti onde affrettare il compimento delle desiderate riforme, intese tutte a promuovere lo splendore del culto ed il decoro della casa di Dio.

Con sensi di particolare ossequio, mi professo della S. P. Rma

Roma, 26 decembre 1909.

Affmo nel Signore

L. ✠ S. R. Card. Merry del Val.

VIII.

AD ALBERTUM DE MUN, COMITEM, DE OPERE CUI TITULUS « ŒUVRE DES CERCLES CATHOLIQUES D'OUVRIERS ».

Le Saint Père a été très touché des hommages et des vœux que vous Lui avez exprimés au nom du comité de l'« Œuvre des Cercles catholiques d'Ouvriers ». Heureux d'applaudir aux louables initiatives, suscitées en ces derniers temps par les nécessités de l'heure présente, le Souverain Pontife ne perd pas de vue les organisations plus anciennes, qui ont eu le mérite d'ouvrir la voie et de grouper les bonnes volontés en s'appuyant sur le principes de l'Evangile et sur la discipline de l'Eglise. Tel fut le caractère de votre œuvre, et c'est là le secret de sa féconde vitalité, comme aussi des services éminents qu'elle a rendus à la religion et à la société.

Mais le Saint Père n'oublie pas non plus, que le succès des œuvres dépend en très grande partie de la valeur et du dévouement persévérant de ceux qui les dirigent. C'est pourquoi en vous accordant de tout cœur la Bénédiction que vous demandez pour l'« Œuvre des Cercles catholiques d'Ouvriers », Sa Sainteté vous envoie, avec ses meilleurs vœux, une Bénédiction toute spéciale pour vous et vos zélés coopérateurs.

Veuillez agréer, Monsieur le Comte, avec mes remerciments personnels pour la lettre que vous m'avez adressée, l'assurance de mes sentiments dévoués en Notre Seigneur.

Rome, le 31 décembre 1909.

L. ✠ S. R. Card. Merry del Val.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

S. CONGREGAZIONE DEI SACRAMENTI

AVVISO DI CONCORSO

Nella Sacra Congregazione per la Disciplina dei Sacramenti è aperto il concorso ad un posto di Ufficiale minore. Chiunque desiderasse prendervi parte, deve esibire la domanda ed i titoli necessari per l'ammissione nella Segreteria di detta Congregazione, non oltre il giorno 19 del prossimo febbraio.

Roma, il 19 gennaio 1910.

Philippo Giustini, *Segretario.*

S. CONGREGAZIONE DEI RITI

Stamane, 18 gennaio 1910, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmi Signori Cardinali, e col voto dei Rmi Prelati Officiali, e Consultori Teologi, si è tenuta la Congregazione dei Riti, preparatoria, per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù della Ven. Serva di Dio Margherita Bourgeoys, fondatrice della Congregazione delle Suore di Nostra Signora.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Il Santo Padre, con biglietto della Segreteria di Stato e con Breve, si è degnato di nominare:

Vescovo assistente al Soglio:

11 Decembre 1909. — Mons. Corrado Busch, Vescovo di Spira.

Protonotari apostolici ad instar participantium:

10 Decembre 1909. — Il Rev. D. Filippo Nery Dias, già Canonico della Cattedrale di Rio Janeiro;

— Mons. Guglielmo Hohaus, Vicario foraneo arcivescovile di Praga.

Prelati domestici:

22 Novembre 1909. — Il Rev. D. Giorgio Göpfert, Professore di Teologia all'Università di Würzburg;

— Il Rev. D. Teodoro Diem, Prevosto del capitolo cattedrale di Würzburg.

6 Decembre 1909. — Il Rev. D. Domenico Pasi, Parroco di S. Margherita in diocesi di Faenza.

7 Decembre. — Il Rev. D. Antonio Mongiardo, Arciprete di S. Andrea del Ionio in diocesi di Squillace.

9 Decembre. — Il Rev. D. Egidio Bruno, Vicario generale di Susa.

10 Decembre. — Il Rev. D. Giuseppe Sigismondo Zimmern, Professore di Teologia a Spira.

13 Decembre. — Il Rev. D. Luigi Humbrecht, della diocesi di Besançon.

15 Decembre. — Il Rev. D. Pietro Hüls, Professore all'Università di Münster;

— Il Rev. D. Raffaele Leonetti, Provicario generale di Andria.

20 Decembre. — Mons. Edoardo Knobloch, Parroco nella diocesi di Praga.

8 Gennaio 1910. — Sua Santità, con biglietto della Segreteria di Stato, si è degnata nominare il Rmo P. Pietro Bastien, dei Benedettini, Direttore del Bollettino officiale, *Acta Apostolicae Sedis.*

9 Gennaio 1910. — Il Rmo P. Ab. Magnanensi Placido, Procuratore Generale dei Cisterciensi, ed il Rmo P. Munerati Dante, Pro-Procuratore Generale dei Salesiani, Consultori della S. Congregazione dei Religiosi.

18 Gennaio 1910. — Sua Santità, con biglietto della Segreteria, si è benignamente degnata nominare Arciprete della Patriarcale Arcibasilica Lateranense, il Signor Cardinale Pietro Respighi, Suo Vicario Generale.

ONORIFICENZE

Sua Santità, con biglietto della Segreteria di Stato e con Breve, si è degnata conferire le seguenti onorificenze:

Milizia Aurata:

10 Decembre 1909. — Al Sig. Conte Ferdinando Zichy di Ungheria.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio magno, classe civile:

20 Novembre 1909. — Al Sig. Conte Francesco Giuseppe de Czernin, della diocesi di Budweis.

11 Decembre 1909. — Al Sig. Edoardo Scheller, Consigliere della Luogotenenza di Praga.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro:

15 Decembre 1909. — Al Sig. Giovanni Battista Imsand, Maggiore-Sotto-Tenente della Guardia Svizzera Pontificia.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio magno, classe civile:

26 Novembre 1909. — Al Sig. Dott. Guido Pedrali della diocesi di Mantova.

7 Decembre 1909. — Al Sig. Andrea Felice Fossé d'Arcosse di Soissons.

13 Decembre. — Al Sig. Emilio Pantrel di Fougères, diocesi di Rennes.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio magno, classe militare:

14 Decembre 1909. — Al Sig. Carlo Bolzer, d'Austria-Ungheria.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro:

24 Novembre 1909. — Al Sig. Girolamo Osvaldini, Presidente del Consiglio delle Conferenze di S. Vincenzo de' Paoli nel Veneto.

25 Novembre. — Al Sig. Eugenio Geurts di Bruxelles.

3 Decembre 1909. — Al Sig. Dott. Vittorio Hrdliczka di Vienna.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

La Santità di nostro Signore, con biglietto di S. E. Rma Mons. Maggiordomo, si è degnata di nominare:

Camerieri segreti soprannumerari:

9 Decembre 1909. — Il Rev. D. Bérauch Francesco, della diocesi di Budweis;

— Il Rev. D. Steinbach Pietro, della medesima diocesi;
— Il Rev. D. Sponar Giacobbe, della medesima diocesi;
— Il Rev. D. Málek Antonio, della medesima diocesi;
— Il Rev. D. d'Almeida Balthasar Tommaso, della diocesi di Evora;
— Il Rev. D. Hasenkamp Enrico, della diocesi di Münster;
— Il Rev. D. Marengo Francesco, della diocesi di Malta;

13 Decembre. — Il Rev. D. Di Somma di Colle Gennaro.

17 Decembre. — Il Rev. D. De Angelis Salvatore, Parroco di S. Pietro in Vaticano.

Camerieri d'onore in abito paonazzo:

9 Decembre 1909. — Il Rev. D. Bruno Brunone, della diocesi di Susa;

— Il Rev. D. Ferreira Lopez Giovanni Pietro, della diocesi di Ponso Alegre.

16 Decembre. — Il Rev. D. Cardazzo Antonio, della diocesi di Concordia

— Il Rev. D. Comisso Pietro, della medesima diocesi.

NECROLOGIO

24 Novembre 1909. — Mons. Nicola Armentia, dei Minori, Vescovo di La Pace. (La Paz, Bolivia).

8 Gennaio 1910. — S. E. Rma il Sig. Card. Francesco di Paola Satolli, Vescovo di Frascati, Arciprete della Patriarcale Arcibasilica Lateranense, Prefetto della S. Congregazione degli Studi.

PAG.

II. Ad R. P. D. Carmelum Pujia, Archiepiscopum S. Severinae, ob proxime habendum catechismi conventum in Calabria. – *13 decembris 1909* 40

III. Ad Ferdinandum Zichy comitem, in LXXX aetatis suae anno. – *13 dec. 1909* 41

IV. Ad R. P. D. Ioachim Añon, S. I., collegii Manilensis Moderatorem. – *13 dec. 1909* 41

V. Ad Virum Eminentissimum Iosephum Calasanctium Card. Vives y Tuto, Tertiariorum Franciscalium Urbis conventibus Praepositum. – *20 dec. 1909* 42

VI. Ad Rmum Amatorem Bueno de Barros, Directorem instituti cui nomen « Mantenedora da Infancia ». – *26 dec. 1909* 43

VII. Ad R. P. D. Angelum De Santi, S. I., Praesidem generalem Consociationis italicae « a Sancta Cecilia ». – *26 dec. 1909* . . . 43

VIII. Ad Albertum de Mun comitem, de opere cui titulus « Œuvre des cercles catholiques d'ouvriers ». – *31 dec. 1909* 44

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. S. Congregazione dei Sacramenti. *Avviso di concorso* 45

II. S. Congregazione dei Riti. *Congregazione preparatoria* 45

III. Segreteria di Stato. *Nomine e onorificenze* 45

IV. Maggiordomato di Sua Santità. *Nomine* 47

V. Necrologio 48